

ایران - انگلیس

ضمیمه عهدنامه تهران یا «احتجاج نامه»

دوازدهم ذیحجه ۱۲۲۹ ق. / بیست و پنجم نوامبر ۱۸۱۴ م.

درآمد:

عهدنامه تهران، ضمیمه یا صورت مجلسی هم داشته که در آن زمان به آن احتجاج نامه گفته‌اند و بطوری که از فحوای آن معلوم می‌شود همین ضمیمه یا احتجاج نامه در همان روز امضای عهدنامه تهران، نوشته شده است.

از این احتجاج نامه پیداست که در تعبیر و تفسیر فصل چهارم عهدنامه تهران (۱۲۲۹ ق. / ۱۸۱۴) که تکرار فصل دوم عهدنامه مفصل (۱۲۲۷ ق. / ۱۸۱۲ م.) نیز هست در میان ایران و انگلیس اختلاف بوده و چنانکه از استاد موجود بروس آید این اختلاف تا سالیان دراز و حتی تا پایان سلطنت قุงلی شاه (۱۲۵۰ ق. / ۱۸۳۴ م.) باقی بوده و دربار ایران موقتاً در جهت حل این مسأله اقدام کرده و هرگز موفق به اخذ تیجۀ مساعد و مناسب نشده است.

در این عهدنامه، پی درپی قید کرده‌اند که هرگاه در میان ایران و یکی از دول اروپا جنگی در بگیرد، دولت انگلیس موظف است که مرتبًا سالی مبلغ دویست هزار تومان برای هزینه جنگ به ایران بدهد، ولی معلوم تیست تا پایان جنگ اول ایران یا روسها که منجر به امضاء عهدنامه گلستان (شوال ۱۲۲۸ ق. / اکتبر ۱۸۱۳ م.) است این مبلغ پرداخت شده یا نه؟

بطوری که از قراین پیداست در فاصله بین انعقاد عهدنامه مفصل (صفر ۱۲۲۷ م. / مارس ۱۸۱۲ م.) که وعده پرداخت مبلغ دویست هزار تومان به ایران از طرف انگلیس داده شده تا تاریخ انعقاد عهدنامه گلستان که درست یک سال و هشت ماه است، دولت انگلیس فقط و فقط به اعزام چند صاحب منصب لشکری به ایران تاخت کرده و چنان که می‌دانیم در آخرین روزهای جنگ اول ایران و روس، سرگور اوزلی وزیر مختار دولت انگلیس به خاطر حمایت از سیاست در انهدام ایران، آن صاحب منصبان را از سپاه ایران بیرون کشیده و جنگ اصلاحنژوز و متعاقب آن انعقاد عهدنامه

گلستان را بر عباس میرزا و در نتیجه به ایران تحمیل کرده است.^۱

جنگ اول که به پایان رسید، انگلیس باز هم انتظار جنگ دوم را داشته و ایران را به این کار تشویق می‌کرده، چراکه درست یک سال و سیزده روز پس از پایان جنگ اول، عهدنامه تهران (ذیحجه ۱۲۲۹ق. / ۱۸۱۴م.) را با ایران منعقد و امضا کرده است و بطوری که از فصل چهارم همین عهدنامه برسی آید بار دیگر اشاره به جنگ ایران با یکی از دول اروپا رفته و انگلیس تعهد کمک نظامی و پرداخت دویست هزار تومان در سال را داده است، ولی این بار هم به لطایف الحیل شاهه از زیر تعهدات خالی کرده، در موقع انعقاد عهدنامه ترکمانچای بین ایران و روس (۱۲۴۳ق. / ۱۸۲۸م.) در مقابل پرداخت دویست هزار تومان جهت پرداخت غرامت ایران به دولت روس، این فصل و فصل سوم عهدنامه رالغو کرده است.^۲

در هر حال، هنوز مرکب اعضاء عهدنامه تهران خشک نشده بود که اختلاف بین ایران و انگلیس بر سر برخی مسایل بروز می‌کند. دولت ایران این مشکلات را به صورت سه حجت تقدیم هنری ایس و جیمز موریه می‌نماید. پاسخ صریح به حجت اول ایران مبنی بر اختلاف بر سر کمک مالی، این است که اگر احیاناً صلح نهایی میان ایران و روسیه به قوع نپیوندد و باز دولت ایران بدون پستن پیمان مفصل^۳ با روسیه جنگ کند، بطریزی که در پیمان نوابر ۱۸۱۴م. آمده است، فرستاده دولت انگلستان مبلغ دویست هزار تومان امدادی را همچنان خواهد پرداخت.^۴

موضوع غم انگیز پس گرفتن ولایات از دست رفته ایران در جگهای ایران و روس که با پا در میانی و دسایس سرگور اوژلی در اختیار دولت تزار گرفت تقریباً در تمام نامهایی که شاه و ولیعهد و صدراعظم ایران خطاب به عازمکوئیس وزیری، وزیر خارجه انگلیس، یا ولیعهد و پادشاه انگلیس نوشته‌اند کاملاً مطرح شده است. غرض از توسل به دولت انگلیس آن بوده است که وزیران پادشاه انگلستان، جرج سوم، به استناد تعهد کتبی سرگور اوژلی نزد تزار روس شفاعت کشته و سرزمین‌های از دست رفته شمال ایران به ایرانیان پس داده شود. قسمی از نامه فتحعلی شاه خطاب به نایب‌السلطنه انگلیس حاکی از این امر است: «...این دوستی و محبت ما و شما از درون دل و خاطر، و خالی از تکلفات ظاهر است؛ پس بهتر آن است که بی تکلفانه یک سخن بگوییم... پسندیده نمی‌دانیم که این ولایات که خاک ایران است، اگر چه خالی از نفع باشد با دوستی و محبت شما از تصرف ما خارج شود... زیاد بر این چه نویسم؟ هر چه سزاوار ما و شماست به انتقامی یک‌جهتی دو

۱. رک: عهدنامه گلستان درین مجموعه

۲. رک: عهدنامه سیاسی ترکمانچای درین مجموعه.

۳. متوجه عهدنامه مفصلی است که قرار بود در روسیه بین میرزا ابوالحسن خان و نماینده تزار در رابطه با

حل مسایل اساسی عهدنامه گلستان، از جمله استرداد ولایات از دست رفته ایران، منعقد شود که وی بعد از

دو سال معطلي در بطریز بورغ عاقبت بی‌نتیجه به ایران بازگشت. درین مورد رک: طاهری ۹/۲ به بعد

۴. جهت مطالعه نامه جوابیه ایس و موریه به دولت ایران رک: طاهری ۵۰۷/۱.

۵. در مورد جریان شفاعت اوژلی رک: طاهری ۱/۴۷۹، ۹/۲.

دولت در استرداد ولایات خواهید کرد.^۶ و نیاز به توضیح نیست که تثبیت به چنین اعمال و ابراز چنین احساسها هرگز ممکن نبوده و سردمداران آن روز دولت ایران از این توسلها طرفی نبیستند، چرا که مصالح سیاسی و ترقیاتی دولت‌های قوی، روس و انگلیس، به جهت همسوی در غارت ملل دیگر، تلاش سیاستمداران ساده لوح و خامدست ایرانی را خشی و بی‌نتیجه می‌ساخت.

مسئله ادامه وظیفه مشاوران و معلمان انگلیسی مخصوصاً بعد از مبارکه جنگ بین ایران و روس، برای انگلستان دردرس داشت. به خاطر همین علت بود که پیش از حرکت اوزلی به سوی تقلیس، وزارت امور خارجه انگلیس به وی دستور داده بود که باید هر چه زودتر موجبات حرکت افسران انگلیسی را به هندوستان فراهم سازد. انجام این دستور به سبب شتاب اوزلی در رفتان به روسیه، و بعد هم به علت بیماری هنری الیس به بونه تعویق افتاد. اکنون که موضوع کمک مالی دوباره مطرح شده بود و میرزا بزرگ از دست هنری ویلاک، شکایت می‌کرد،^۷ موریه و الیس نیز گویی در مقام تلافی ناگهانی، بدون مقاومه بالحنی شدید به دولت ایران اخطار کردند که افسران انگلیسی را از ارتش عباس میرزا فرا می‌خوانند. عباس میرزا از شنیدن این خبر ناراحت شده و در نامه‌ای که به ولی‌عهد انگلستان نوشته پس از اظهار تأسف از کشته شدن کریستی و رویداد اصلاح‌نوز، تمهد کرده بود که دیگر آن گونه اتفاق‌ها روی ندهد.^۸

۶. طاهری ۵۱۲/۱.

۷. از سرهنری ویلاک، وزیر مختار دولت بریتانیا شکایات متعددی به دولت ایران فرستاده شده بود؛ جهت مطالعه هفت فقره از این شکایات رک: طاهری ۵۱/۲ به بعد.

۸. در مورد جریان کامل رویداد اصلاح‌نوز و مسئله مشاوران نظامی انگلیس در شکر عباس میرزا رک: طاهری ۵۰۷/۱ به بعد.

صورت احتجاجی است که با عالی جاهان مستر هنری اس و مستر موریه
ایلچیان دولت بهیه ایکلیس واقع شده.

فهرست ممنوعات

مقدمه

حجّت اول - در باب پرداخت تنخواه تا برقراری صلح فیما بین دولتین ایران و روس.
حجّت دوّیم - در باب استداد ولایات ایران و اتمام مصالحه.
حجّت سیّم - در باب تضمین پرداخت تنخواه، در باب معلمین نظام.

ما را با آن عالی جاهان که ایلچیان دولت بهیه انگلتره و متکفل مهمات و دوستی دولتین می‌باشند در لزوم تنخواه قراردادی و معلم، سه حجت قوی و متنین است:

حجت اول. مبنای این حجت ما همان عهدنامه مبارکه مجمله و متنین است. بیان این سخن را چنین می‌کنیم که مادامی که صلح حقیقتاً واقع نشد باید دولت بهیه انگلتره از عهده تنخواه قراردادی برآید. این صلح ما با رویه حقیقتاً مشروط به استرداد ولایات است. ایلچی ما به پایتخت رویه رفته است، عهدنامه مفصله در میان است، تا ایلچی بازگردد و عهدنامه مفصله بسته گردد حقیقتاً صلح مشخص نشده است و ما مستحق اخذ تنخواه تا هنگامی که این امر مبهم است خواهیم بود و شاهد ما بر این معنی که مصالحه ما با رویه مشروط به استرداد ولایات است و هنوز به اتمام نرسیده است همان کاغذهای ایلچی بزرگ شماست و حجتی که او سپرده و صریحاً در آن نوشته است که «تا عهدنامه مفصله نرسد تنخواه را از عهده برآید» دلیلی است واضح بر عدم تحقق مصالحه و اتمام آن.

و این سخن شما که «حجت تنخواه سپردن ایلچی، بی امضای دولت ما، که ایلچیان جدیدیم، حجت نیست» اگر فرضآ مسلم باشد، جواب سخن مانع شود چراکه ما به حجت ایلچی مطالبه تنخواه از شما نمی‌کنیم، بلکه به حکم فصل چهارم و دویم عهدنامه مجمله و مفصله، تنخواه را مطالبه می‌نماییم و حجت ایلچی و دیگر کاغذهای او را شاهد عدم تحقق مصالحه و اتمام آن قرارداد می‌دانیم.

حجت دویم. مبنای این حجت ما بر سخنان ایلچی بزرگ شماست. ما ایلچی بزرگ انگلتره [= سرگور اوژلی] را موافق اختیارنامه پادشاه ذی‌جاه مختار مطلق و وکیل آن دولت بهیه در طئ مهمات یکجهتی دولتین عموماً یافته‌ایم و نامه مبارکه پادشاه و کاغذهای وزرای دولت بهیه، که در دست هست، بر اختیار و عظم شان و وکالت مطلقه او دلیلی واضح است و این معنی بر همه ایران و روس و صاحبان شما که در اینجا بوده است آشکار است که ما را در سال گذشته هیچ رأیی به مصالحه با رویه نبود، بلکه در

جنگ اصرار زیاد داشتیم. ایلچی شما مایل به مصالحه و واسطه صلح و مصر ترک جنگ شد و سخن او این بود که «دولت انگلتره خواهان این صلح می‌باشد و این صلح را برای دولت خود و دولت ایران افاقه می‌داند، شما این صلح را مجملًا قبول کنید و در قید قرار و مدار استرداد ولایات با سردار روسیه در عهدنامه مجمله نباشید و خاطر جمع دارید که مقصود اصلی و شرط کلی مصالحه که استرداد ولایات است به توسط دولت انگلتره به عمل خواهد آمد». کاغذهای او بر این معنی شاهد است و از آنجاکه دولت انگلیس در راستی عهد و درستی قول مسلم و مشهور عالم است [۱۹] سخن ایلچی بزرگ هم به حکم اختیار نامه پادشاه فلک جاه و مراسلات وزرای بزرگ با سخن دولت تفاوتی ندارند ما قبول مصالحة مجمله و مشروط کردیم. خاطر جمعی و اطمینان مابه آن دولت و سخنان ایلچی بزرگ آن دولت بوده و اگر به چنین صلحی بی سرانجام اقبال و اقدام نمی‌نمودیم، بتحمل رشتۀ اعتذار و بیانه به دست اولیای آن دولت بپیه می‌آمد، ولی بعد از قبول مصالحة مجمله به حکم همین کاغذها که از ایلچی در دست داریم استرداد ولایات و اتمام مصالحه را از دولت انگلتره می‌خواهیم و تا ولایات استرداد نشود عهدنامه مفصله به طرقی که ایلچی بزرگ آن دولت باما قرار داده است به اتمام نرسد تنخواه را مطالبه می‌نماییم.

حجّت سیم - در این حجّت قطع نظر از تفصیل‌های گذشته می‌کنیم و می‌گوییم: ما از ایلچی بزرگ آن دولت که به حکم اختیار نامه، قائم مقام پادشاه فلک جاه است حجّتی صریح در دست داریم که تا عهدنامه مفصله نرسد تنخواه را از عهده برآید و انصاف دولت انگلتره را از این بیشتر می‌دانیم که حجّت ایلچی بزرگ را، که در حقیقت حجّت دولت است، انکار نماید. شما که حاصل ایلچی معتمد آن دولت بپیه‌اید و به حکم اختیار نامه، کفیل مهمات یکجهتی دولتین می‌باشید به مرائب مرقومه انصاف خواهید داد.

ما را آن عالی جنابان، که ایلچیان معتمد دولت بپیه انگلتراند، در باب معلمین انگلیسی سخن این است که: البته بر شما ظاهر است که نظام آلات جنگ با نظام دولت علیه ایران در این سال‌ها به قانون دولت بپیه انگلیس مستظم گشته و همواره معلمین انگلیس متوجه تعلیم آنها بوده‌اند و اگر در این وقت معلمین انگلیس ترک تعلیم آنها نمایند شیرازه نظام آنها مختل خواهد گشت و این همه خسارت و مرارت که در این

مذت برای این نظام رسیده است ضایع و باطل خواهد بود. دولتین هم در حکم دولت واحد است و در حقیقت نقصانها به آن دولت می‌رسد و تفاوتی ندارد.

اگر سخن شما در این باب این است که «در اصلاحندوز بر خلاف قانون معلمین انگلیسی اقدام به جنگ سپاه روس کرده‌اند» البته گوشزد شما شده است که در آن هنگامه وضعی اتفاق افتاد که غیرت فطری معلمین انگلیس تاب تحمل نیاورد و بعضی خود به اختیار، نه به حکم کارپردازان این دولت علیه، اقدام به کار جنگ کردند. در روزنامه نواب مستطاب ولی‌مهد دولت علیه، که به دولت انگلیس مرقوم شده، در این باب شرحی نگاشته شده و إن شاء الله تعالى من بعد از اینگونه امور روی نخواهد داد و اهتمام و التفاتی زیاد در انتظام این مهام خواهد بود و یقین است که آن عالی جاهان مضایقه را از قرار معلم نخواهند نمود و به نقصان و خسارت دولتین علیّین راضی نخواهد شد.

گردآورنده:
شاهین کاویانی

<http://derafsh-kavivani.com/treaties/>